

... alebo o tom, že všetko v našom živote má svoju jasnú funkciu a účel.

BOŽIE SLOVO:

(1 Tim 6,7-9 SSV)

Čítanie z listu sv. apoštola Pavla Timotejovi: *Nič sme si na svet nepriniesli a nič si ani nemôžeme odniesť.* ⁸ *Uspokojíme sa s tým, že máme čo jesť a čo si obliecť.* ⁹ *Lebo tí, čo chcú zbohatnúť, upadajú do pokušenia a osídla a do mnohých nezmyselných a škodlivých žiadostí, ktoré ľudí ponárajú do záhuby a zatratenia.* Počuli sme Božie slovo!

ÚVAHA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 142; 180; 268; 349; 354)

U nás v Hlohovci sa hovorievalo: *Chcieť je pekná vec, ale môcť ešte lepšia.* Na svete sú zástupy moralistov a učiteľov, ktorí nám dohovárajú akí máme byť. A predsa svet akosi lepším nie a nie byť. Ako sa totiž na vlastnom krutom osude presvedčil veľký grécky filozof Sokrates: to, že niekto niečo vie ešte neznamená, že podľa toho aj bude žiť. Nie, že by vždy nechcel. Ale niekedy aj chce a nedokáže. Preto nás Ježiš vedie k tomu, aby hneď po tom, čo si uvedomíme a pripomenieme odkiaľ a kam ako Božie deti kráčame, čo je náš cieľ a aká je naša túžba, obrátili sme pozornosť na nevyhnutné nástroje tejto cesty – na náš každodenný chlieb. Táto prosba má najmenej tri rozmery.

CHLIEB – nie koláče. Potrava, základná a hutná, nie laskominy a luxus. V tomto slove zaznieva porozumenie, že tento svet je ako *dielňa*. Je plný nástrojov a on sám je nástrojom. Je *pracoviskom*, nie obývačkou. *Tréningovým centrom*, našim duchovným *fitkom*, nie hotelom. Cieľom nie je, aby bol pohodlný, ale *užitočný*. Náš pozemský život nie je výletom ani dovolenkou, ale *pracou a tréningom*. Tomu zodpovedá aj strohé vybavenie nášho sveta i života. *Vo fitnesscentre nenájdete vázičky s kvetmi, mäkké fotelky ani posteľe – prekázali by. Ani ľudia tam nechodia oblečení v smokingoch a róbach – zavádzali by im. Namiesto toho je fitko napchaté činkami a mašinami a rotopedmi a na nich makajú ľudia v tričkách a teplákoch. Všetko je podriadené účelu a efektívnosti.* Toto isté platí aj o našom živote. Svet je naše fitko a život náš tréning. Ide nám o účinnosť a efektívnosť. Akákoľvek zbytočnosť v živote či v našom prostredí iba prekáža, zavádza, dokonca od nás neraz vyžaduje ešte aj čas a peniaze, keď sa o ne musíme starať – na úkor toho, čo jediné a tým je náš tréning Božieho synovstva! Len si spomeňme na Ježišovo varovanie v podobenstve O rozsievачovi! Koľkí ľudia sú tak zavalení zbytočnosťami vo svojom živote, že na tréning synovstva už ani nemajú čas? A koľkých to nakoniec úplne odvieďlo od tréningu a už sa vo svojom živote iba flákajú a namiesto rastu hľadajú zábavu, príjemnosť, pohodlie, „užívanie si sveta a života“? Preto Písmo chváli chudobu a jednoduchosť, pretože ona je presne tým: *efektívnosťou a účelnosťou*, podriadenou cieľu. Ona nie je strádaním ani nedostatkom, ale slovami Tomáša kardinála Špidlíka: „*Chudobný, ako to žiada evanjelium, je ten, kto má to, čo potrebuje pre život, na vykonávanie svojej funkcie, svojich povinností. Zrieka sa však všetkého, čo by bolo nadto, čo je zbytočné. S majetkom je to podobne ako s jedlom. Ako nie je dovolené prejsť sa, tak sa nesmie zhromažďovať zbytočné.*“ Znova si predstavme fitnesscentrum. Nie je chudobné. Nie je v ňom strádanie ani nedostatok. Je strohé, účelné a funkčné – a v tom spočíva jeho hodnota i kvalita, preto ho ľudia vyhľadávajú a chodia doň!

TELESNÝ aj NEBESKÝ: Aby sme napreďovali na našej ceste k Bohu, potrebujeme všetko nevyhnutné ako pre svoje telo, tak pre svojho ducha. A tak prosíme nielen o *telesný chlieb* – ktorý v sebe zahŕňa všetko to nevyhnutné minimum potrebné pre náš pozemský rast a život; ale aj o *chlieb nebeský* a tým je Kristus, Chlieb Života, živiaci nás Chlebom Eucharistie a napájajúci nás Vodou Božieho slova. V dôvere prosíme, aby nám nikdy nič z toho nechýbalo, pretože si uvedomujeme potrebu a nevyhnutnosť toho všetkého. Veď tak, ako zabíja telesný nadbytok, aj duchovný nedostatok a hladovanie od Eucharistie a Božieho slova je rovnako smrteľné a omnoho vážnejšie podľa slov Krista: „*čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil*“ (Mk 8,36)?

DNES: To je vyjadrenie dôvery. Znova je to ako vo fitku: *nezariaďujem si ho doma, lebo verím, že moje fitko mi bude k dispozícii dnes, zajtra i pozajtra a preto nemusíme veci hromadiť u mňa doma.* Podobne dôverujem Bohu. Je môj Otec, Učiteľ, Tréner,... S istotou viem, že sa nemusím nijako strachovať o zajtrajšok, lebo On sa postará, aby mi každý deň nechýbalo nič, čo potrebujem k *tréningu synovstva*. Ak budem potrebovať peniaze, požehná mi peniaze; ak budem potrebovať zdravie, požehná mi zdravie; ak bude potrebná choroba, požehná mi chorobu, ak súženie, utrpenie či prenasledovanie, vo vhodnom čase a potrebnej miere ma požehná aj tým. Lekcia, ktorej sa učili Izraeliti s *mannou* na púšti (porov. Ex 16,14-24), sa naplno uskutočňuje v živote nás, Božích detí, keď sa cez postoj dôvery, vydanosti a odkázanosti na Pána učíme synovskej dôvere Otcovi v Nebi.

1) KOMU hovorím? Bohu, ktorý mi pripravil v Nebi Domov a Vlast' a pozýva ma, aby som tu, na zemi, tvrdo a cieľavedome trénoval svätosť a dokonalosť, bez ktorej by som sa nijako nemohol tohto svojho Dedičstva ujať ani vojsť do svojho nového Domova nebeskej Vlasti, *Spoločenstva svätých*.

2) KTO to Bohu hovorí? Ja, človek, ktorý som uveril Bohu a vydal sa na túto cestu, jasne, bez váhania, bez lavírovania, disciplinované, sústredene a s plným nasadením tomu podriaďujem všetko.

3) ČO Bohu hovorím? Aby mi dal všetko to a len to, čo na svoj tréning nutne potrebujem. Aby mi bez váhania vzal všetko, čo by mi v tomto diele prekážalo, všetky zbytočnosti a svetské taľafatky. A že sa úplne zverujem do Jeho Otcovskej starostlivosti a múdrosti, pretože už netúžim po veciach pozemských ale nebeských a On jediný ma k nim dokáže spoľahlivo a opravdivo doviest'!

ROZJÍMANIE:**1.: UVAŽOVANIE:**

Sú môj život a prostredie funkčné? Nie sú zavalené zbytočnosťami a taľafatkami, ktoré ma iba zbytočne oberajú o čas, námahu a peniaze a bránia mi venovať tieto zdroje na veci, ktoré ostávajú pre večný život? Dôkladne všetko zvážme, aby sme neboli v tomto hodnotení povrchní ani zbrklí ani nemiestne zhovievaví...

Ak treba, urobím si zoznam vecí, ktoré ma najviac zaťažujú a považujem, ako sa ich zbavím, aby ma už neotravovali a neodváždzali od tréningu svätosti!

Mám dostatok chleba – obzvlášť toho nebeského? Ako je na tom môj sviatostný život? A sýtenie sa Božím slovom? Jeho *trávenie a prežívanie*, ako tomu vraveli už otcovia, v podobe rozjímania a rozjímanej modlitby?

A nakoniec – mám dôveru v Otca? Nie som ustaranený? Som miesto toho sústredený a zameraný na svoj *nebeský tréning*, rast v Božom synovstve a podľa neho hodnotím a pomeriavam seba, svoj život, majetok, prostredie, svet?

2.: MEDITÁCIA:

Skúsím si predstaviť – podľa toho, čo je mi bližšie – *hospodára či remeselníka, ktorý pracuje na veľkom a náročnom diele. Alebo gazdinku, ktorá práve varí či pečie niečo veľmi náročné. Alebo človeka, ktorý tvrdo trénuje vo fitku a teší sa z toho, ako silnie a naberá svaly a kondíciu.* Vžijem sa a vcítim sa do nich – do vzrušenia, ktorým sú naplnení, do radosti, ktorú zo svojho diela majú, do oddanosti a sústrednosti, s ktorou sa naň upierajú, až si nevšímajú nič naokolo.

Potom si predstavím seba samého ako veľké a majstrovské dielo. Pod vedením Majstra sám zo seba tvorím nádherný obraz Nesmrteľného Boha. Som naplnený vzrušením z tohto obrovského diela, som naň úplne sústredený, pohltený ním a uchvátený, plný sily, radosti a rozkoše z toho, čo práve robím a čomu dávam v moci Božej milosti v sebe povstávať... Do hĺbky tento pocit v sebe precítim.

CVIČENIE CEZ TÝŽDEŇ:

Denne si toto cvičenie zopakujeme, vždy ráno, sprvu možno celé, neskôr stačí už len jeho druhá časť.